Ομιλία: «Η Ρώμη μέσα από τα δικά μας μάτια»

«Αγαπητοί προσκεκλημένοι, καθηγητές, φίλες και φίλοι συμμαθητές,

Σήμερα, δεν στέκομαι εδώ για να σας μιλήσω μέσα από αριθμούς ή θεωρίες. Στέκομαι εδώ για να σας μεταφέρω τη συλλογική φωνή και την κοινή μας εμπειρία. Για να σας περιγράψω τι σήμαινε για εμάς, τους μαθητές του Εσπερινού ΕΠΑ.Λ. Σταυρούπολης, η συμμετοχή μας στο πρόγραμμα Erasmus+ στη Ρώμη.

Για εμάς, αυτό το ταξίδι δεν ήταν απλώς μια εκδρομή. Ήταν ένα παράθυρο στον κόσμο, μια ευκαιρία που πολλοί από εμάς θεωρούσαμε άπιαστο όνειρο.

Σε επαγγελματικό επίπεδο, είδαμε το μέλλον του κλάδου μας να γίνεται πράξη. Βρεθήκαμε μέσα σε σύγχρονες εταιρείες. Παρακολουθήσαμε πρακτικά μαθήματα Γεωπληροφορικής και είδαμε με τα μάτια μας πώς η Τεχνητή Νοημοσύνη εφαρμόζεται στον σχεδιασμό των κατασκευών, οργανώνοντας τα έργα και μειώνοντας τα ανθρώπινα λάθη. Καταλάβαμε πώς όλα αυτά που μαθαίνουμε στα εργαστήριά μας, μπορούν να εφαρμοστούν αύριο κιόλας στην επαγγελματική μας ζωή.

Βέβαια, η Ρώμη από μόνη της, ήταν ένα τεράστιο σχολείο. Περπατήσαμε σε μια πόλη που μοιάζει με ανοιχτό, ζωντανό μουσείο. Σταθήκαμε με δέος απέναντι στο Κολοσσαίο, ρίξαμε το νόμισμά μας στη Φοντάνα ντι Τρέβι, εντυπωσιαστήκαμε από τον τεράστιο θόλο του Πάνθεον και την ιστορία του Βατικανού. Ταξιδέψαμε στη Φλωρεντία και στο ιστορικό Τίβολι. Μας έκανε τεράστια εντύπωση ο σεβασμός της πόλης προς τον δημόσιο χώρο, οι κοινόχρηστες βρύσες και τα κιόσκια δωρεάν παροχής νερού στους δρόμους, αλλά και τα φροντισμένα πάρκα της.

Όμως, το Erasmus μας έμαθε να σκεφτόμαστε και κριτικά. Δεν είδαμε μόνο τη βιτρίνα, αλλά και το σκληρό πρόσωπο μιας παγκόσμιας μητρόπολης. Μας προβλημάτισε η αντίθεση του τεράστιου πλούτου του Βατικανού με τους άστεγους ανθρώπους που κοιμόντουσαν στο περιθώριο, λίγα μέτρα πιο πέρα. Κουραστήκαμε από τον ασφυκτικό, μαζικό τουρισμό και τις ατελείωτες ουρές αναμονής. Νιώσαμε σε σημεία αυτή την τουριστική εκμετάλλευση, όπου όλα μοιάζουν να έχουν στηθεί για το γρήγορο κέρδος.

Αντιμετωπίσαμε και πρακτικές δυσκολίες, όπως την κούραση από την έντονη υγρασία, τον περιορισμένο χώρο σε κάποια τετράκλινα δωμάτια, και κάποιες οργανωτικές ελλείψεις στις ξεναγήσεις μας. Όμως, ακόμη κι αυτά τα μικρά εμπόδια, μας έμαθαν να προσαρμοζόμαστε, να βρίσκουμε λύσεις και να δενόμαστε περισσότερο ως ομάδα.

Αν μας ρωτούσατε σήμερα: *"Θα ζούσατε μόνιμα στη Ρώμη;"*, οι περισσότεροι από εμάς θα σας λέγαμε «όχι». Η Ιταλία έχει ομοιότητες με εμάς, οι άνθρωποί της αγαπούν τη ζωή, το καλό φαγητό και τις παρέες, όμως η Ελλάδα είναι η πατρίδα μας. Σίγουρα όμως, υποσχεθήκαμε στους εαυτούς μας ότι θα επιστρέψουμε ξανά ως τουρίστες.

Κλείνοντας, αυτό που κρατάμε βαθιά μέσα μας, είναι ότι επιστρέψαμε διαφορετικοί. Μέσα από αυτή την εμπειρία βελτιώσαμε τις κοινωνικές μας δεξιότητες, μάθαμε να συνεργαζόμαστε καλύτερα και μοιραστήκαμε στιγμές που μας έφεραν πιο κοντά. Μα πάνω από όλα, αποδείξαμε ότι η γνώση δεν σταματά στους τοίχους της τάξης. Τέτοια ταξίδια μας μαθαίνουν πράγματα που δεν μπορούν να μας διδάξουν μόνο τα βιβλία.

Σας ευχαριστούμε.»